

Štórski ŽELEZAR

Leto XXIII

1983

JULIJ

Št. 13

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

22. JULIJ

Dan vstaje slovenskega naroda

DESETLETJA MINEVAJO od dne, ko so se potomci upornikov Matije Gubca zopet uprli nasilju. Spomnimo se, kako nam je bilo pri srcu, ko so horde okupatorjev spomladi leta 1941 vdrele v našo domovino in pričele z najbolj krutimi in nečloveškimi metodami iztrebljati slovenski narod. Zapiranje, preseljevanje, streljanje talcev, vse vrste zastraševanja, tudi snubljenja malodušnih na okupatorjevo stran, vsega so se posluževali naši sovražniki, da bi čim prej iztrebili slovenski narod.

Toda tudi v najtežjih dnevih zatiranja so se našli ljudje, ki jim je bila domovina in pravica nad vsem – in ti ljudje so netili plamen upora. Sledili so klicu partije in Osvobodilne fronte in tako so nastale prve oborožene skupine, ki so preraščale v čete organiziranih upornikov, katerih program je bil, borba z vsemi razpoložljivimi sredstvi, da zavremo strahovito nasilje nacistov, da vlijemo v srca poštenih domoljubov pogum za dejanja, ki so zahtevala hrabre, zanesljive in zveste pripadnike, zakaj po gozdovih so že pokale puške upornikov. Tudi v gozdovih med Celjem in Šentjurjem so se zbirali prvi partizanski borci in obračunavali z zatiralci in njihovimi hlapci, borci 1. celjske čete so že nakazovali pravo pot upora.

Pod Šmarno goro pri Tacnu pa so 22. julija 1941 padli strelci partizanov Rašiške čete in ta dan slavimo kot Dan vstaje slovenskega naroda, kot dan, ko je tudi zatirano slovensko ljudstvo dostojno odgovorilo na vse nečloveške načrte in metode nacistov in pokazalo vsemu svetu, da se je z orožjem v roki postavilo po robu zatiralcem, čeprav v najtežjih pogojih in okolnostih. Res je okupator strahovito reagiral na prve jasne znake našega upora; slepo vdani krogi naše reakcije pa so zavpili, da je vsak odpor proti okupatorju pustolovščina, ki bo pripeljala naš narod v pogin. Toda pošteno in zvesto ljudstvo je vedelo, da je naš izhod iz težkega položaja samo v oboroženi, organizirani vstaji.

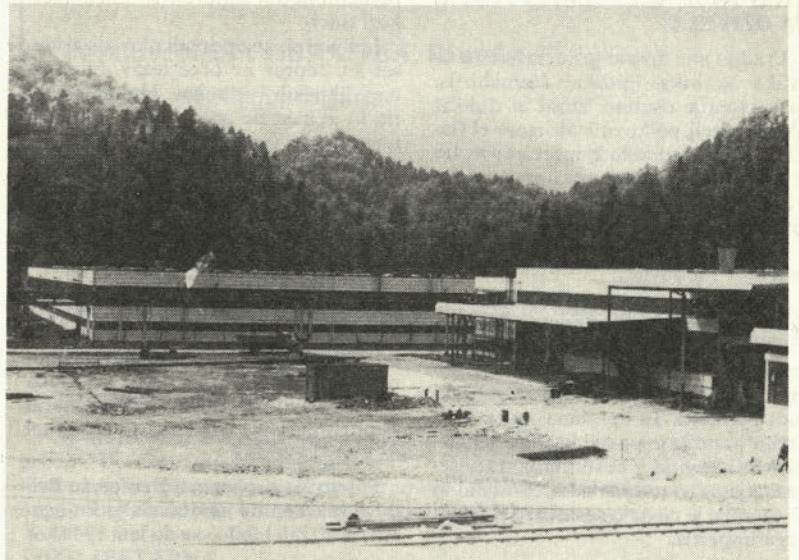
Tako je nastajala naša vojska, udarna pest revolucije, brez katere si ni bilo mogoče zamisliti uspešnega osvobodilnega gibanja. To gibanje je imelo močno oporo v Osvobodilni fronti in je kmalu preraslo z gibanji ostalih jugoslovanskih narodov v močno armado. Obenem z uporom je potekala organizacija ljudske oblasti po narodno-osvobodilnih odborih, tako je bil, kot po ostalih delih Jugoslavije, tudi v Sloveniji izveden največji družbeni prevrat v zgodovini našega naroda.

Do tako važne odločitve, ki jo je oznanil strel iz partizanske puške 22. julija 1941, so pripomogli ljudje, ki so se šolali v kruti šoli življenja in preganjanja starih oblastnikov, prestali mučenja v ječah in taboriščih, se bojevali že v španski državljanski vojni na strani tlačanih in izkoriščanih in postali veliki možje dejanja, k so s svojo besedo in krvjo dali vzgled, kako se je treba boriti za osvoboditev vseh ponižanih in zatiranih.

Ta dan – 22. julij – praznujemo v spomin na velike žrtve, ki so padle za tako veliko stvar, kot je zmaga nad tiranijo in preporod človeka. V tem je zgodovinski pomen pričetka oborožene vstaje slovenskega naroda.

R. U.

Ker smo se na selitev res dobro pripravili in skupaj s TOZD vzdrževanje in DS za investicije in razvoj izdelali natančen projekt preselitve, nam je uspelo, da smo, kljub selitvi strojev zadnje tri mesece leta 1982, zadržali trend rasti proizvodnje jeklovleka v tem letu. Seveda je bilo treba upoštevati operativne proizvodne plane jeklarne in obeh valjarn ter tehnološke poti v jeklovleku. Letni plan proizvodnje smo dosegli in presegli. Selitev, ki je trajala še prve štiri mesece letošnjega leta, tudi ni vplivala na dinamiko proizvodnje v letu 1983, katere cilj je letos doseči 13000 ton. Ti podatki že sami kažejo na uspešen potek del, katerih glavni nosilec je bil naš TOZD vzdrževanje.

Aneks novega jeklovleka v izgradnji (foto Arzenšek)

Ves čas vzporedno potekajo montaže nove opreme. Nekatere delovne priprave in naprave so že aktivirane: centralni sistem za emulzijo, brusilni stroj, stroji v delavnicah, stroj za konicenje in hidravlična preša. V teku so montaže: obeh peskalnih strojev, linije za razrez, obeh filtrov, dvovaljnega ravnalnega stroja, kombinirane vlečno-polirne linije, še enega brusilnega stroja in večkolutnega ravnalnega stroja. Do otvoritve bodo obratovali vsi ti stroji, razen vlečno-polirne linije, ker Strojna tovarna Trbovlje kasni z izdelavo in dobavo dela te opreme.

Otvoritev pričakujemo z veseljem in ponosom, saj smo opravičili in utrdili proizvodnjo hladne predelave v Železarni Štore, ki se bo v bodoče odvijala v drugačnih pogojih kot doslej. Sodobnejša tehnologija nam omogoča, da zadovoljimo želje in potrebe kupcev, ki so vsak dan zahtevnejše.

Naša naloga v bodoče bo, da z dobrim in kvalitetnim delom opravičimo novo pridobitev, istočasno pa z novimi iskanji in razvojem poskrbimo za bodočnost. Zaključimo lahko, da smo v Železarni Štore z izgradnjo novega jeklovleka in s posodobitvijo tehnologije tudi prispevali k prestrukturiranju našega gospodarstva.

Marolt Boris, dipl. ing.

Otvoritev novega jeklovleka

Vzporedno s pripravami na praznovanje letošnjega praznika občine Celje, ki bo v sredo, 20. julija, v Štorah, tečejo tudi priprave na slovesno otvoritev novega jeklovleka. O poteku izgradnje jeklovleka smo bralce Štorskega železarja redno obveščali, zato naj ponovimo le bistvene podatke.

Z gradnjo smo pričeli 6. aprila leta 1981. Za osnovo je bil investicijski program s tehnološkim projektom, ki smo ju v Železarni Štore sami izdelali. Izgradnja je potekala rokovno in stroškovno po predvidevanjih. Tako smo novo halo usposobili za pričetek montaž obstoječe in nove opreme v septembru leta 1982 in se oktobra istega leta že selili ter pričeli s proizvodnjo na novi lokaciji. Do konca aprila leta 1983 smo generalno obnovili in preselili vso obstoječo opremo s stare lokacije na novo in v začetku leta pričeli z montažami in aktiviranjem nove opreme.

30. julija 1983

**SREČANJE UPOKOJENCEV
ŽELEZARNE ŠTORE**

LIBIJA – DEŽELA NASPROTIJ

Libija je država z neznanskimi nasprotji. Prvo, ki pritegne pozornost, je razmerje med državnim ozemljem in številom prebivalcev. Če bi jo sodili po slednjem, bi rekli, da je to majhna država, saj ima samo približno pol več ljudi kot Slovenija. Toda če bi sodili po velikosti državnega ozemlja, bi bilo povsem drugače: velika je namreč za sedem Jugoslavij!

Nasprotja bi bilo mogoče najti tudi še kje drugje: denimo v nekaterih odločitvah vodstva o združevanju z arabskimi državami, če omenimo samo ta vidik libijske zunanje politike. Kar nekajkrat so namreč napovedali, da se bodo v različnih oblikah združili s to ali ono državo, a iz tega ni bilo nič.

Libija je vzbujala zanimanje (in prav pogosto tudi presenečenje) tudi z nekaterimi drugimi zunanjepolitičnimi odločitvami.

Ne nazadnje je ta država zanimiva tudi zaradi velikega bogastva, ki ji ga je prinesla nafta.

Vse to pa so le nekateri razlogi, da posvečamo tej prijateljski in nevtrščeni arabski državi tokrat kar ves članek, kar sicer delamo le izjemoma.

Že večkrat smo v našem glasilu objavili zapiske o delu naših delavcev na delu v daljni Libiji. O sami državi, v kateri naši delavci delajo in ustvarjajo s tamkajšnjimi delavci, pa še nismo pisali.

V reviji Naša obramba, ki jo izdaja Republiška konferenca zveze rezervnih vojaških starešin Slovenije, je bil objavljen članek o tej državi in ker so to najbolj sveži podatki, jih objavljamo. S tem želimo le bežno seznaniti bralce z osnovnimi značilnostmi te neuvrščene države, ki pa so, razumljivo glede na namen revije, bolj vojaško obarvani. To pa verjetno bralce ne bo motilo.

Ker je prav v tem mesecu odšla na pot v Libijo nova skupina, izkoriščamo to priložnost za objavo omenjenega članka.

(uredništvo)

Z NAFTA JE NEZANIMIVA PUŠČA-VA OŽIVELA

Uradno ime države je Socialistična libijska arabska ljudska džamahirija, ime, ki ga je osebno izbral in določil njen voditelj, polkovnik Moamer el Gadafi. To se je zgodilo 2. marca 1977, ko je tudi začela veljati nova upravna uredba, po kateri je Splošni ljudski kongres najvišji organ oblasti v državi.

Toda, kot običajno, pogledimo pred tem še v zgodovino.

Okoli leta 630 pred našim štetjem so del današnje Libije, imenovan Cirinajka, zasedli Grki in tu organizirali svojo kolonijo. Približno sočasno so ustanovili svojo kolonijo na severozahodu tudi Feničani. Ta del današnjega libijskega ozemlja je postal kasneje sestavni del Kartagine. V prvem stoletju našega štetja pa so tod zavladali Rimljani in to ozemlje je postalo sestavni del njihovega imperija.

pomembnejših zadevah so imeli vseskozi tuji.

Italijani so se obdržali okroglo trideset let, čeprav ne brez težav. Eden izmed libijskih voditeljev, Mohamed Idris, ki je kasneje postal kralj, je Italijanom skoraj ves čas njihove vladavine povzročal obilo težav: s svojimi hitrimi in lahko oboroženimi oddelki, ki so se imenitno znašli v velikanskih puščavah, je napadal Italijanska utrjena oporišča zdaj tu, zdaj tam.

Toda dokončno so Italijane iz Libije premagali šele Britanci leta 1942. Na ozemlju Libije je bilo nekaj silovitih puščavskih bitk med angleškimi in nemškimi silami in tu sta si pridobila veliko slavo in sloves tudi general Montgomery na angleški in Rommel na nemški strani.

Potem ko so pregnali Nemce, so Britanci (s skromno navzočnostjo Francozov) obdržali Libijo vse do leta 1949 kot

puščavska dežela, se je znašla nenadoma v središču pozornosti.

IDEALI ZELENE KNJIGE

Toda dnevi kralja in njegove kraljevine so bili šteti. Dne 1. septembra 1969 je tedaj že 79-letnega kralja vrgla z državnim udarom (minil je brez prelivanja krvi) skupina oficirjev, ki je sestavljala svet revolucionarnega poveljstva. Vodil ga je polkovnik Moamer el Gadafi. Za Libijo se je začelo povsem novo obdobje.

Moamer el Gadafi je usmeril libijsko družbo na pot korenite preobrazbe, ki naj bi deželo pripeljala v socializem. Ta socializem bo upošteval libijske značilnosti in bo temeljil na islamu. Sedem let po prevzemu oblasti je svojo vizijo prihodnosti, ki jo je ponudil Libijcem, razgrnil v dveh delih Zelene knjige. Tu so bili podrobno opisani vsi ideali in vse spremembe, ki jih je načrtoval. Sprememba zastave (že pred izidom Zelene knjige so nekdanjo rdečo-belo-črno zastavo z grbom zamenjali za zeleno polje brez sleherne oznake) je bila še najmanj pomembna.

Kako korenite spremembe je načrtoval in s kakšnimi sredstvi jih je poskušal uresničiti, lahko ponazorimo z ukrepi iz leta 1980. Sredi tega leta je uradna libijska tiskovna agencija posredovala sporočilo, da bodo pripadniki libijskih revolucionarnih odborov usmrtili vse tiste emigrante, ki se ne bodo vrnili v domovino do točno določenega roka, 11. junija.

Ugledna italijanska revija Panorama je objavila, da so še pred iztekom tega roka usmrtili štiri libijske emigrante v Rimu, dva v Londonu in po enega v Bonnu, Atenah in Bejrutu. Zaradi tega je britanska vlada odpovedala gostoljubje vodju libijskega ljudskega urada (tako se po spremembah imenujejo nekdanja libijska veleposlaništva v tujini), ker je v pismu Timesu izjavil, da se strinja z odločitvijo libijskih revolucionarnih odborov, da usmrtilo še dva emigranta, ki živita v Veliki Britaniji.

Zakaj se je libijsko vodstvo odločilo za tako nenavadno potezo, ko pa se prej dobrih deset let ni kdove kako menilo za svoje državljane, ki so odšli v tujino?

Moamer el Gadafi je to pojasnil (v intervjuju omenjeni italijanski reviji) takole: ti ljudje so ostanki stare družbe izkoriščevalcev, ki je bolehal za podkupljivostjo, suženjstvom in razrednim izkoriščanjem. Nova družba, ki nastaja v Libiji, bo odstranila staro z vsemi možnimi sredstvi. »Vsakega, ki se bo upiral, bomo odstranili«. Rok pa so postavili zato, da bi se emigranti vendarle še lahko premislili, vrnili v domovino in vključili v novo družbo.

Problem ni samo v posameznikih. Gre za to, da je to izkoriščevalski razred, sovražnik ljudstva, sovražnik delavske svobode. To so ljudje, ki ne marajo, da bi bila zemlja last vseh, da bi imel vsak človek svojo hišo. To so ljudje, ki nočejo, da bi bili ljudje oboroženi in bi se lahko bojevali za svojo svobodo in boljšo prihodnost. Zato se upirajo ljudski moči, bojujejo se proti vsem revolucionarnim dosežkom.

V sklop temeljitih reform je sodil tudi nenavaden ukrep: leta 1980 je Socialistična libijska arabska ljudska džamahirija zamenjala denar. Vsaka družina je lahko zamenjala največ 1000 libijskih dinarjev – okoli 3500 dolarjev. Tega niso naredili zato, da bi preprečili inflacijo, marveč zato, da bi izkoreninili kapitalizem. Odprava dobička in denarja je eden izmed končnih ciljev libijske revolucije.

Moamer el Gadafi je večkrat izjavil, da si želijo doživeti dan, ko človek ne bo delal zaradi dobička, marveč samo

zato, da si zagotovi vse, kar potrebuje za dostojno življenje. In ko se bo to zgodilo, tržna menjava ne bo več potrebna. Od tistega dne naprej bo človek spet srečen.

Libija je znana tudi po nekaterih drugih podrobnostih, ki niso toliko pomembne, kot so zanimive: nikjer na primer ni mogoče dobiti alkohola. Alkohol lahko javno v tujih diplomatskih predstavništvih (kaj počnejo na skrivaj, je kajpak druga stvar) tčijo le izjemoma ob nekaterih posebnih priložnostih in s posebnim dovoljenjem, ki ga libijske oblasti silno nerade dajejo.

Napisi na ulicah so praviloma v arabsčini in tujec ima kar dosti težav, da se znajde. Nekaj časa so terjali tudi napise v arabsčini v tujih potnih listih.

Moamer el Gadafi je sam velik zgled skromnega osebnega življenja: živi namreč v neki vojašnici, pogosto po nekaj dni kar v šotoru. Izhaja iz puščavskega rodu in je silno ponosen na to.

POTA ZUNANJE POLITIKE

Libija je v zadnjih nekaj letih v zunanji politiki zamenjala veliko zaveznikov in prijateljev. Gadafi, kateremu je še danes največji vzor pokojni egiptovski predsednik Naser in ki se še ni odrekel sanjam o združitvi vseh arabskih držav (pri čemer vidi sebe v vlogi voditelja), je načrtoval ali predlagal celo vrsto meddržavnih zvez. Vse so propadle. Vseeno pa omenimo samo nekatere: leta 1971 so objavili združitev Konfederacije arabskih republik, v kateri naj bi bile Libija, Egipt in Sirija. Avgusta 1972 sta Egipt in Libija javno objavila, da se bosta združila do 1. septembra naslednjega leta. Januarja 1974 so objavili predlagano združitve Libije in Tunizije. Leta 1982 so predlagali združitve Čada in Libije.

Moamer el Gadafi je pomagal tudi nekaterim državnikom, ki niso uživali največjega slovesa: na primer ugandskemu predsedniku Idiiju Aminu in predsedniku (kasneje cesarju!) Centralnoafriške republike (oziroma kasneje cesarstva) Jeanu Bokassi. Oba so strmo glavo zaradi izjemno krutega diktatorskega vladanja in popolne nesposobnosti. Libija je (po pisanju zahodnega tiska) menda pomagala tudi Irski republikanski armadi, Baskom in celo muslimanskim upornikom na Filipinih.

Toda največ pozornosti je Moamer el Gadafi vsekakor namenjal Palestincem. Zanj je to (s čimer se strinja velika večina naprednega javnega mnenja na svetu in vsi neuvrščeni) osrednje vprašanje Bližnjega vzhoda. Toda žal je šel pri tem zelo pogosto tudi predaleč, ko je, skupaj z najbolj skrajnimi arabskimi govorniki, terjati tudi uničenje Izraela.

Boj proti tej državi je bil (in je še vedno) eno osrednjih poslanstev njegovega življenja. Toda v tem boju Libija nikoli ni sodelovala s svojo vojsko, pa čeprav je javno pozivala k spopadu in ga ob različnih priložnostih tudi gmotno podpirala.

(Mimogrede rečeno: edina vojna, ki jo je Libija kdaj bojevala, je bil štiridnevni vojaški spopad z Egiptom julija 1977. Zakaj se je ta vojna začela, pravzaprav nihče ne ve povsem natančno, saj sta obe strani zatrjevali, da je zanj kriv nasprotnik. Prav tako ni znano, kdo je kaj dobil in kaj izgubil v tej vojni, ker sta nasprotnika prav tako objavljala povsem nasprotujoče si novice o izidih posameznih spopadov. Zanesljivo je samo eno: izgubila sta oba, zakaj vojna med Egiptom in Libijo, dvema neuvrščeni, sosednjima arabskima državama, nima seveda nikakršnega smisla.)

(Nadaljevanje na 3. strani)

Naftni vrelci v libijski puščavi

Leta 642 po našem štetju so Libijo zasedli Arabci, ki so tam bivajočim Berberom vsilili islamsko vero. Naslednji gospodarji so bili otomanski Turki, ki so tu dobili oblast leta 1551 in jo obdržali vse do leta 1911. Ko so ozemlje zasedli Italijani. Vmes je domače prebivalstvo sicer dobilo nekaj šibkih svoboščin, toda odločilno besedo pri naj-

nekakšni skrbniki Združenih narodov na tem območju.

Libija je postala neodvisna kraljevina 24. decembra 1951. Prvi in edini vladar je bil kralj Mohamed Idris Al Senusi, država pa se je uradno imenovala Združeno libijsko kraljestvo. Nekaj let po razglasitvi kraljevine so v Libiji odkrili nafto in dotlej bolj ali manj nezanimiva

Glavno mesto Libije – Tripoli
(stari del mesta)

(Nadaljevanje z 2. strani)

Najbolj so Palestinci zamerili Gadafi ju med letošnjim krvavim poletjem, ko so bili obkoljeni v Bejrutu in jim je libijski voditelj poslal telegram (objavila ga je uradna palestinska tiskovna agencija WAFA, prenesel pa tudi jugoslovanski Tanjug) s približno naslednjo vsebino: Bolje je, da naredite samomor, kot pa da se predate Izraelcem. Palestinci so odgovorili, da jim taki nasveti niso potrebni in da jih naj Libija, če že noče ali ne more pomagati, raje zadrži zase. Res pa je, da Libija ni bila edina, ki ni pomagala Palestincem med obleganjem, zakaj Palestince so takrat znova in kdove katerič že pustili na cedilu vsi Arabci.

V gibanju neuvrščeni velja Libija za enega najbolj »glasnih« članov, toda njen ugled ni v pravem sorazmerju s tem.

Po ustaljenem vrstnem redu je prišla letos v Organizaciji afriške enotnosti (ki združuje vse afriške svobodne in neuvrščene države z izjemo rasistične trdnjave na jugu) vrsta na Libijo, da prevzame vodstvo. Moamer el Gadafi bi tako postal za leto dni predsednik te organizacije. Toda dva ministrska sestanka, na katerih naj bi določili dnevni red za afriški vrh in se domenili za druge podrobnosti, nista uspela zato, ker je Libija na drugo ministrsko konferenco povabila tudi eno izmed dveh čadskih vlad, ki pa jo večina afriških držav ne priznava! Tako je libijski voditelj doživel grenko razočaranje, ker je trmasto vztrajal, da povabijo v Tripoli človeka, ki je pod okriljem Libije ustanovil v Čadu vlado, katere več kot polovica Afrike noče priznati.

Libiji so zamerili tudi to, da še vedno zaseda del čadskega državnega ozemlja, precej dvomov o njenih dobrih namerah pa vzbujajo tudi različna poročila o njenih širših afriških ambicijah. Tako je bila po nekaterih virih vpletena tudi v poskus državnega udara v majhni Gambiji, ki pa se je izjalovil.

Nasploh bi mogli reči, da vzbujajo nekatere poteze libijskega vodstva v svetu zelo nasprotujoče reakcije. To ni od včeraj, saj je na primer Moamer el Gadafi prišel hudo navzkriž s kubanskim predsednikom Fidelom Castrom že v dvorani, kjer je zasedala tretja konferenca predsednikov držav ali vlad neuvrščenih držav v Alžiru leta 1973.

Vseskozi pa je za Libijo značilno, da silovito in zelo glasno nasprotuje Združenim državam Amerike. Se ena podrobnost o Moamerju el Gadafiju je v zvezi s tem tudi naslednja: že nekajkrat je zagrozil, da bo zaradi ameriških pritiskov nanj vstopil v varšavski sporazum.

Ob tem velja povsem nepristransko zapisati, da je prenekatero zadrego z Združenimi državami Amerike v precejšnji meri pomagal ustvariti tudi sam. Znale so tudi njegove medsebojne obtožbe z ameriški voditelji, da pripravljajo nanj (oziroma nanje) teroristične napade.

Eno k drugemu: gre za voditelja države, ki zna znova in znova presenetiti s svojim ravnanjem in politiko, pri čemer pa nihče ne dvomi v njegovo izjemno osebno prizadetost, poštenje in prepričanje, da se bojuje za pravično stvar svojega ljudstva in tudi drugih.

ARMADA Z 2500 TANKI

Žal pa Libija bržkone ni znala in ne zna izkoristiti svojih velikanskih naravnih virov (mišljena je kajpak nafta) tako, kot bi jih lahko. Pravzaprav bi bilo treba reči, da ne izrablja vseh. Precejšen del visokih naftnih dohodkov gre namreč za oboroževanje.

Danes ima Libija neverjetno število tankov, namreč (po precej zadržanih ocenah) kar okoli 2500! Čemu ji bo tolikšna množica sovjetskih T-54, T-55 in T-62, je mogoče samo ugibati, kajti znano je, da zanje nima dovolj posadk, vsaj primerno izurjenih ne. Libija ima na primer več tankov kot Izrael, ki velja za četrto vojaško silo sveta! Podobno je tudi z libijskim vojnim letalstvom, ki se kar naprej izpopolnjuje in širi (vsaj glede števila letal), pa čeprav zanj nimajo dovolj pilotov. In čemu vse to? Libija namreč nima nobenega pametnega razloga za tako neznansko vojaško silo, saj je nihče neposredno ne ogroža. Njena dva sosedja, ki imata pomembnejši armadi (namreč Alžirija in Egipt), si je gotovo ne bi upala napasti in za kaj takega tudi nimata nobene potrebe. Kaka druga izmed štirih sosednjih armad (namreč Tunizije, Nigra, Čada in Sudana) pa je daleč prešibka, da bi lahko samo pomislila na vojaški spopad z Libijo. Njena armada, ki kajpak terja ogromne zneske, je torej bolj ali manj stran vržen denar – razen za tiste, ki ji orožje prodajajo. Treba je seveda jasno reči, da ima suverena država pravico in dolžnost, da skrbi za obrambo svoje neodvisnosti in ozemeljske nedotakljivosti. V primeru Libije želimo pač samo poudariti, ga gre po našem mnenju za izrazito nesorazmerje v oborožitvi in geopolitičnem položaju te države.

Nihče pa seveda zaradi tega ne mora in prav gotovo tudi ne želimo zanikati zelo spodbudnih in v marsičem tudi velikih dosežkov Libije. Gradnja novih industrij, velikanske množice stanovanj, šol, vrtcev, bolnišnic, cest in drugega je to nekoč zaostalo deželo v nekaj letih temeljito spremenilo.

Glede tega ne more biti nobenega dvoma: napredek je opazen in ne nazadnje je velikansko gradbišče, kar Libija je, ponudilo možnost tudi drugim. V Libiji dela okoli milijon tujih delavcev in Libija ne daje kruha samo njim, marveč tudi zaslužek državam, iz katerih so prišli. Jugoslavija je ena izmed teh držav. S prijateljsko Libijo že dolgo časa dobro sodelujemo in prenekateri dolar, ki pride v našo devizno blagajno, je zaslužen v Libiji.

OBOROŽENE SILE

Sestavljajo jih kopenska vojska, vojna mornarica in vojno letalstvo. Vrhovni poveljnik je predsednik splošnega ljudskega kongresa, oborožene sile pa neposredno vodi obrambno ministristvo. Vojaška služba je obvezna in traja 18 mesecev.

Libijske oborožene sile štejejo 53.000 mož.

Kopenska vojska: 45.000 vojakov in oficirjev, 2400 tankov (največ sovjetskih T-54, T-55 in T-62), okoli 1900 oklepnih transporterjev, nekaj sto topov različnih kalibrov.

Kopenska vojska ima 12 tankovskih in 24 mehaniziranih bataljonov, 4 topniške divizione in druge enote.

Vojno letalstvo: okoli 4000 mož, 200 bojnih letal prve črte, 160 pomožnih letal; okoli 50 helikopterjev in 330 izstrelilišč raketnih sistemov.

Vojna mornarica: 4000 mož, 3 podmornice, fregata, 3 korvete, 11 raketnih čolnov, 11 patrolnih čolnov, 5 desantnih in 5 pomožnih ladij.

Večina orožja in opreme je sovjetskega izvora. Po zahodnih podatkih je v Libiji več sto (nekateri celo trdijo tisoč) sovjetskih vojaških strokovnjakov in inštruktorjev.

(Janez Čuček, NO-1183)

Revija NAŠA OBRAMBA je revija, ki si jo vsakdo želi.
Zato postanite tudi vi naročnik. Letna naročnina znaša samo 350 din.

Naslov: NAŠA OBRAMBA, Rimska 8,
61000 Ljubljana

Kako smo delali

Predvideni plan skupne proizvodnje v maju je bil dosežen s 96,9 odstotkov. TOZD tovarna traktorjev je proizvedel 374 traktorjev in je presegel operativni plan za 5,1 %.

TOZD ELEKTROPLAVŽ

Za mesec maj je bil planirani operativni plan proizvodnje v višini 2500 ton grodlja. Dosežena proizvodnja je bila 1557 ton grodlja ali 62,3 % glede na operativni plan. Vzrok za nedoseganje planirane proizvodnje je v daljšem popravilu pečnega transformatorja, kot smo to prvotno predvidevali.

TOZD JEKLARNA

Proizvodnja odlitega jekla je dosežena v višini 10.981 ton, kar je za 7,1 % več, kot je z OP bilo predvideno. Proizvodnja je potekala brez večjih motenj, razen 10-urnega zastoja, do katerega je prišlo zaradi okvare železniškega omrežja v neposredni bližini priprave vložka. Še naprej je prisoten problem delovne sile.

TOZD VALJARNA I

Operativni plan je bil planiran v višini 2.425 ton učinkovite proizvodnje in 1.837 ton blagovne proizvodnje. Dosežena proizvodnja je višja za 64 ton pri skupni proizvodnji (2,6 %), pri blagovni pa višja za 208 ton (11,3 %).

TOZD VALJARNA II

TOZD valjarna II je v mesecu maju proizvedla 5.956 ton valjanih izdelkov, kar je v primerjavi z operativnim planom več za 0,6 %. V mesecu maju je bil kljub neplanskemu pristopu dobro izvršen, vsa planirana dela so bila opravljena, dne 1. junija pa so začeli brez večjih zastojev z normalnim obratovanjem.

TOZD JEKLOVLEK

Za mesec maj je bila z operativnim planom predvidena količina hladno predelanih profilov 1.150 ton. Skupna proizvodnja pa je znašala 1.025 ton ali 89,1 %. V tem mesecu so se še nadaljevala dela s preseljevanjem opreme.

TOZD LIVARNA I

Proizvodnja je pod operativnim planom za 21,1 %. Vzroki za nedoseganje plana so:

- prekomerni izpadi indukcijski peči;
- položaj je poslabšal tudi izpad tekočega grodlja zaradi okvare plavža;
- pomanjkanje zloznine NL kokil iz Železarne Ravne;
- pomanjkanje delovne sile.

TOZD LIVARNA II

V tem mesecu smo presegli zastavljeni operativni plan za 1,2 % vendar z velikimi težavami, zaradi pomanjkanja surovega železa in kvalitetnega livarskega peska.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Kako smo delali

(Nadaljevanje s 3. strani)

OBDELOVALNICA VALJEV

Količinska proizvodnja je v maju znašala 218 ton obdelanih valjev, kar znaša 80 % operativnega plana.

Obdelovalnica valjev je delala ves mesec ob minimalnih zalogah surovcev in je občasno zmanjkovalo dela na prvi fazi struženja.

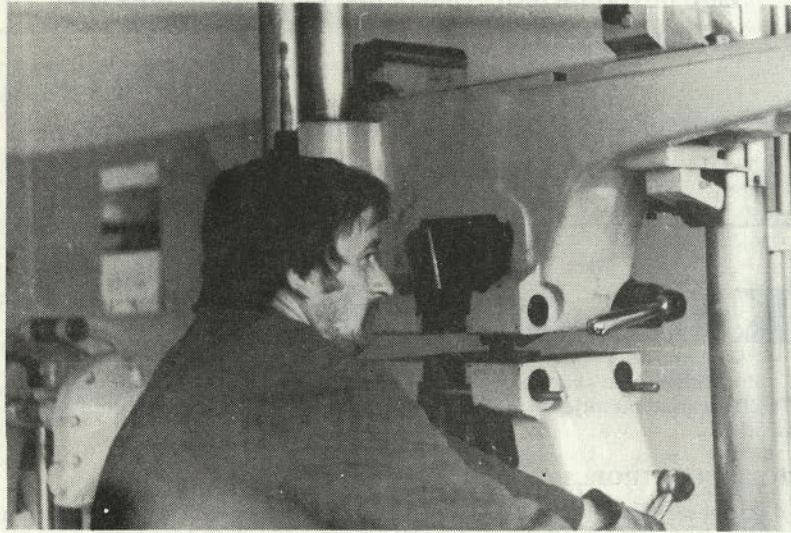
OBDELOVALNICA LITINE

V maju je bil operativni plan pri litini presežen za 8,5 %. Plana zastavljenih delov (sklopi in podslopi) niso dosegli. Težave se bile pri izdelavi delov za sklope zaradi prezasedenosti teh strojev za druge vrste proizvodnje. Tako je bilo sestavljenih le 21 sklopov od planiranih 55.

TOZD TOVARNA TRAKTORJEV

Se vedno se srečujemo s pomanjkanjem nekaterih materiala, kot je pomanjkanje ohišja volanov, nosilca sedeža »C«, kljuk, naveznega sistema, prednjih in zadnjih kolesnih obročov, gum in vezne pločevine za blatnike.

Veliko težav je tudi pri obdelavi – zaradi nekalitnih surovcev – odlitki, ki so pretrdi, varjeni ali porozni in se napake odkrijejo šele v fazi obdelave, ko se poškoduje stroj ali orodje. Najbolj kritično je ohišje diferenciala za prednji most, kjer se je proizvodnja skoraj popolnoma ustavila zaradi nekalitnih odlitkov. Se vedno primanjkuje delavcev v proizvodnji (strugarjev, varilcev, delavcev za priučetv v lakirnicah...).

V mehanskem laboratoriju (foto Simovč DLT)

IZMEČEK

Skupna količina izmečkov na nivoju DO znaša 344,4 ton, kar je vrednostno 12.815,00 din ali 23,6 % manj od planskega normativa.

ODPADEK

Skupna količina odpadkov znaša 1.857,8 ton, kar je za 18,1 % manj od planskega normativa.

ZAPOSLENI

Število zaposlenih znaša 3.395, letni plan pa predvideva 3.458, kar znaša 98,2 %. Z upoštevanjem nadur in pogodbenih del je število zaposlenih 3.514, gospodarski načrt pa predvideva 3.526, kar predstavlja 99,7 % realizacije letnega plana.

NADURE

Doseženih je bilo 18.534 nadur, planiranih pa 14.439, kar je za 20,4 % več od planiranih.

PRODUKTIVNOST

Produktivnost na nivoju DO znaša 86,6 %.

Obisk upokojencev

Upokojenci jeklovleka med svojimi bivšimi sodelavci (foto Arzenšek)

V tednu starejših občanov, ki je potekal od 16.–21. 5. smo se tudi delavci jeklovleka spomnili na naše upokojence. Obisk smo organizirali v sredo, 18. 5. 1983. Vabilu so se odzvali tovariši: Krč Mirko, Bračun Vinko in Lončar Franc.

Prisotne je pozdravil predsednik IO OOOZS, nakar jim je vodja TOZD predstavil novo investicijo. Skupno smo si nato ogledali nove prostore ter postrojenja, na katerih so do nedavnega opravljali dela, ki so se pod novimi pogoji bistveno spremenila.

Zaključek tega obiska smo organizirali v Domu železarjev, kjer smo ob sproščenem pogovoru bili vsi enotnega mišljenja, da so tovrstna srečanja izredno pomembna, in sicer zato, da ne pozabimo delovnih tovarišev in prijateljev, ki so se do nedavnega veselili skupnih delovnih uspehov, pač pa še naprej čutijo pripadnost DO.

Naslednje takšno srečanje bo na Tratni, kjer bomo organizirali piknik za našo temeljno organizacijo.

Kolar Marjan

Ne, upokojenci elektro obrata niso pozabljeni

Bilo je lepo, enkratno doživetje. Z mladimi kolegi, elektriki smo se staro odlično razumeli, šalili in tekmovali. Kar prehitro je minil dan in v večernih urah smo dobro razpoloženi in razigrani peli v avtobusu na poti domov.

Kot sem uvodoma omenil, sem že vrsto let v pokoju in zato sem, kot tudi ostali upokojenci, prijetno presenečen, da kolektiv Elektroobrata ni pozabil že odsluženih veteranov. Povedati moram, da nam tudi obratovodstvo vošči vsa leta srečno in zdravo Novo leto. Lep primer pozornosti!

Iskrena hvala za vabila, razumevanje, za odlično postrežbo in organizacijo. Lepa hvala vsem, ki so se trudili s pripravo in organizacijo izleta. In vsem mladim hvala za prikazano spoštovanje in tovariški odnos do nas starejših, nekdanjih članov kolektiva.

Kolektivu Elektroobrata želimo zdravja, uspešno vzdrževanje in čim manj nesreč in zastojev! Mislim, da si vsi upokojenci želimo več takih srečanj, da si obudimo spomine na minula leta našega skupnega dela.

Srečno!

Fendre Stanko

Dvajset let je minilo, odkar sem zapustil kolektiv Elektroobrata in odšel v pokoj. Zato sem bil prijetno presenečen, ko sem pred dnevi dobil vabilo, naj se udeležim izleta kolektiva Elektroobrata.

Tudi drugi upokojenci Elektroobrata naše železarne so dobili vabila, vendar zaradi objektivnih razlogov, predvsem zdravja, smo se izleta udeležili samo trije nekdanji delavci.

V soboto, dne 18. junija, smo se odpejali po načrtovani poti proti Brniku, Bledu, Vintgarju in končnemu cilju, prelepi alpski dolini Tamar.

Na Dunaju se je začela 9. maja 1923 II. državna konferenca KP Jugoslavije, ki se je udeležilo 34 delegatov iz domovine, 4 iz emigracije, dva predstavnika Kominterne in predstavnik komunistične mladinske internacionale. V izredno ostrih polemikah med desničarskim vodstvom in okrepljeno levico so razpravljali o ilegalni kadrovske partiji, demokratičnem centralizmu, nujnosti široke razprave v KPJ o nacionalnem vprašanju ter odnosu KPJ do širokega sindikalnega gibanja. Sprejeli so resolucijo o sporu v partiji, organizacijsko, sindikalno in politično

resolucijo, izvolili nov izvršni odbor v KPJ ter namenili posebno pozornost ustanavljanju fašističnih organizacij v Jugoslaviji in boju proti njim.

V Judenburgu se je začel 13. maja 1918 upor slovenskih vojakov 41. bataljona 17. pešpolka. Zatrle so ga madžarske čete avstroogrške vojske, vojaško sodišče pa je štiri voditelje upora obsojilo na smrt.

Svicarski človekoljub in idejni tvorec Rdečega križa **Jean Henri Dunant** se je rodil 8. maja 1828. Bil je eden od ustanoviteljev mednarodnega odbora Rdečega križa (1863). Vse življenje je posvetil uresničevanju svojih humanitarnih zamisli, ki so po bitki pri Solferinu (1859) pripeljale do ustanovitve društva za pomoč vojnim ranjencem. Sam je živel pozabljen, v bedi; šele v visoki starosti je dočkal priznanje: leta 1901 je prejel (prvo podeljeno) Nobelovo nagrado za mir. Umrl je leta 1910. Osmi maj pa je mednarodni dan Rdečega križa.

Švedski orientalist in teolog Bureus se je predal kabalističnim študijem (kabalistika-neznanstveni sklepi, oprti na kaj naključnega) in nekoč je prerokoval, da bo naslednjo jesen konec sveta. Neki lekarnar iz Uppsale, Wolhimans po imenu, je prav tako napovedoval konec sveta, a ne za jesen, temveč za pomlad. Sklenila sta stavo in zmagovalec naj bi dobil nasprotnikovo hišo. Jesen je minila, sveta ni bilo konec. Lekarnar je odšel k Bureusu, da bi se naselil v njegovi hiši. Bureus mu je rekel: »Počakajva na pomlad«. Oba sta ostala v svoji hiši.

Delo vzdrževalca je pestro in zanimivo

»Lepi spomini me vežejo na tiste povojne čase, ko sem se prvič zaposlil kot mlad vzdrževalec na nekdanji šamotarni. Nas vzdrževalci, ki smo morali opravljati dela na raznih strojih za predelavo in izdelavo opeke, razna strojna in kovaška dela, je vodil možakar, sposoben za vse in dober kot kruh, Lojze Jevšinek.«

Tako mi pravi sogovornik Jože Gajšek, ki je že prekoračil tisto magično mejo 50. let. Jože, po domače mu pravimo Pepči, je doma iz Kompol nad Štorami. Ima hišo, nekaj vrta in njivico, na kateri se z ženo v popoldanskem času trudita za boljši kos kruha.

»Bilo nas je deset otrok v družini. Vsi razen ene sestre smo še tu in vsi pridni in delavni. Radi se dobimo, pogovorimo, zapojemo. Ja, očeta smo kmalu izgubili, leta 1948 je bila nesreča in mati je z nami, doraščajočimi otroki, ostala sama. Pa smo vzdržali, čeprav smo res mnogo pretrpeli.«

Jože Gajšek je hudomušen možak. Rad se pogovarja, rad je dobre volje in rad se smeje. Mislim, da je kljub načetemu zdravju srečen. V svojih spominih nikakor ne more pozabiti tiste dobre, stare šamotarne.

»Naš obratovodja, tovariš Osvin Pečar, je bil dober človek. Pomagal mu je še rajni Dane Rukavina. Mi, vzdrževalci smo opravljali razna dela, kovali, varili, popravljali stroje za predelavo in izdelavo šamotne opeke. Delo je bilo zelo pestro in zanimivo. Škoda, da se ni vsaj nekaj ohranilo s šamotarne, vsaj nekaj tistih starih strojev in naprav, pripomočkov in vsaj nekaj opek, da bi naši mladi videli in se seznanili, kaj smo, kako in s čim delali močno iskano šamotno opeko.«

Tovarna šamotne opeke je bila poznana že pred vojno. Tu so se kalile delavske zahteve, tu so bili štrajki, ki se jih še marsikdo starejših spominja. Delavci so delali v nemogočih pogojih, dela so bila težka in zdravju škodljiva.

»Kmalu po vojni, ko smo proizvodnjo pevečevali, se je tudi zahteva po kakovostnejšem vzdrževanju strojev in naprav povečevala. Tako smo dobili strokovno vodenje vzdrževalcev. Poleg Alojza Jevšinka, ki je bil v vlogi delovodje vzdrževalcev, so začeli strokovno opravljati dela na vzdrževanju tovariši Modic, Štefan Arzenšek, Leopold Skorjanc in kot zadnji Florijan Potrata.«

Leta 1973 se je načrtno začela opuščati proizvodnja šamotnih izdelkov na šamotarni. Nevzdržni delovni, zdravju škodljivi pogoji, zastareli obrati in stroji niso več odgovarjali zahtevam trga, niso bili kos konkurenci. Res so še nekaj časa mletli šamotno opeko, proizvajali šamotno malto; no, danes je to zgodovina. Tako je naš sogovornik prišel leta 1973 v mehanično delavnico med vzdrževalce strojnega vzdrževanja.

»Tu, v mehanični delavnici sem nadaljeval predvsem kot varilec za elektro in avtogeno varjenje. Delo je izredno pestro in zanimivo. Dela izvajamo v varilski ali montažni delavnici, veliko pa smo tudi na remontih v proizvodnih obratih ali TOZD. V delavnici, ko nismo na remontih, izdelujemo razne rezerv-

ne dele strojnih elementov in sklopov. Vedeti moramo, za kaj naprava služi; poznati moramo, kako so strojni deli in naprave sestavljeni in sploh čemu služijo. Zanimiva so ta dela, čeprav so težka, nevarna in tudi odgovorna, saj so večinoma (največ delam na področju vzdrževanja Store I) naprave že stare in marsikatera je že odslužila svojemu namenu, čeprav bo še morala delovati in obratovati.«

Spomin na Šamotno

Tu se naš Jože Gajšek zamisli, nato pa nadaljuje:

»Prav pri tem lahko prihaja do raznih izboljšav, ki so lahko tehničnega in varstvenega pomena. Mislim, da imamo vzdrževalci izreden vpogled na takšne naprave, agregate, stroje oz. celotne sklope in mislim, da lahko še marsikaj izboljšamo. Kljub že dobro vpeljanemu delu na inventivnem področju bi nas morali tisti, ki nas vodijo in usmerjajo, še bolj vzpodbujati na tem izredno potrebnem področju.«

Sogovornika sem povprašal, če je on že kaj storil, prijavil kakšno inovacijo.

»Ja trenutno sem prijavil dve tehnični izboljšavi. Tiho upam, da bosta potrjeni, saj vidim, da sta koristni. Seveda premišlujem naprej, morda bom še kaj storil, predlagal, kaj izboljšal.«

Jože Gajšek je sklenil močne, od dela hrapave in žuljave roke na mizi. Kdo bi vedel, koliko so te roke prenesle železa, kolikokrat vso vzdignile težko kovaško kladivo, koliko kilometrov zvara so naredile.

»Pred leti sem imel veliko funkcij, kot se to rado reče. Na šamotni sem bil predsednik mladine, sodeloval v delavskem samoupravljanju, pa v udarniških akcijah. Mnogo je bilo tega, ostali so lepi spomini. Danes imam naloge v civilni zaščiti v naši krajevni skupnosti.«

Zdravje bi še bilo, pravi Jože, le hrbtenica ga daje in tudi malo želodec. Le kako ga ne bi! Dovolj je pregaral, pomagal doma vdoveli materi, bil je najstarejši sin, gradil je lastni dom.

Naš Jože je sploh nemiren tip. Ne prestano se giblje, vedno nekaj počne, nikdar ne miruje.

Še sva si vzela čas za klepet. Kljub temu, da je že nekaj let v obratu strojnega vzdrževanja, ga je pogovor kot veter zanesel v šamotarno in tiste težke, a vendar nepozabne čase.

Pungeršek Franc – dobitnik občinskega priznanja

Tole povabilo na razgovor želim izkoristiti tudi zato, da vas nekoliko bolj predstavim delavcem našega kolektiva, čeprav vas večina pozna, saj ste tu zaposleni že 36 let.

Tov. Pungaršek je bil rojen 1927. leta na Teharjah, osnovno šolo je končal v Štorah in se takoj zaposlil kot delavec v valjarni, kjer je delal do leta 1954. Na pobudo delovne organizacije je v Ljubljani opravil 9-mesečni tečaj za medicinskega higienika in nato delal vse do sedaj v ambulanti prve pomoči.

In kakšni so bili začetki?

Ko sem začel opravljati delo higienika in bolničarja v ambulanti, nas je bilo na tem področju zaposlenih le pet delavcev. Zaradi razširitve ambulate prve pomoči v Štorah II nas tu sedaj dela 10.

Vaše delo, vemo, je zahtevno in velikokrat psihično naporno.

To je res. Področje delovnih obveznosti je široko, saj ne zajema samo nudenja prve pomoči, temveč mnogo drugih dolžnosti. Potrebno je skrbeti za higieno v obratih, od snage na delovnih mestih do pitne vode, za zdravo prehrano delavcev, za organiziranje raznih akcij in sodelovanje z zdravstvenimi delavci.

V času mojega dela je bilo več težjih poškodb tudi s smrtnim izidom. To me je večkrat pretreslo, čeprav sem se vedno uspel osredotočiti na nudenje prve pomoči. Ščasoma se nekako privadiš. Spominjam se najbolj pretresljivega primera, ko sem moral sodelavcu po nesreči ob prevozu v bolnišnico nuditi prvo pomoč na tan način, da sem ga oživljal. Žal je že med potjo umrl. Tedaj so morali meni nuditi prvo pomoč.

Rad se bom vračal med bivše sodelavce

Umakniva se z rednih delovnih zadolžitve in se ustaviva pri vaših ostalih aktivnostih, ki jih v toliko letih najbrž ni bilo malo?

Res je, veliko jih je bilo in nekaj jih bo ostalo tudi ob odhodu v pokoj.

V družbeno-politične aktivnosti sem se vključeval vseskozi. Bil sem tudi več let predsednik odbora RK in član komisije za zdravstvo v KS Štore, udeleževal sem se raznih tečajev, kjer sem se izpopolnjeval in si pridobil dodatno znanje in izkušnje.

Predvsem na področju civilne zaščite se odraža njegova aktivnost. Je vodja enote prve pomoči v KS, ki šteje kar 75 članov. Delajo veliko. Pripravljajo in udeležujejo se tekmovanj na vseh nivojih in dosegajo lepe rezultate. Zaradi njegovega plodnega in prizadevnega dela torej ni naključje, da so ga letos predlagali za dobitnika občinskega priznanja s področja civilne zaščite.

Tega nisem vedel. Seveda pa sem prijetno presenečen. Mnogo priznanj sem že dobil, vsako mi pomeni veliko, saj mi to daje še več volje in zagnanosti do nadaljnjega dela.

Tov. Pungaršek se bo kmalu upokojil. V železarni pa bo ostal še aktiven kot namestnik vodje enote prve pomoči s področja civilne zaščite. Kot upokojenec bo še naprej gojil svoj hobi – ribolov. Zatrdil je tudi, da se bo rad vračal med bivše sodelavce, tako da stiki ne bodo prekinjeni. Želi, da ga tudi potem večkrat povabimo na kakšna srečanja, izlete ipd.

Prepričana sem, da lahko v imenu vseh nas izrazim enake želje. Skoraj bi pozabila, tov. Pungaršek, še iskrene čestitke k priznanju!

Ana T.

Delo mladih v DS za finančne in računovodske posle

Leto je naokoli in zopet so se zbrali mladi člani OO ZSMS Delovne skupnosti za finančne in računovodske posle na programsko volilno konferenco, kjer so kritično ocenili dosedanje delo in si zastavili nove naloge in cilje.

Iz poročila o delu OO ZSMS za preteklo mandatno obdobje je razvidno, da so mladi vestno izpolnjevali zastavljeni program dela. Odstopanj od osnovnega programa je bilo malo, pa še ta so bila posledica vplivov specifičnosti dela v Delovni skupnosti za finančne in računovodske posle.

Pri pregledu realizacije programa so ugotovili, kje se pojavljajo najbolj kritične točke in se dogovorili o načinu za boljše in učinkovitejšo realizacijo letih.

Mladi omenjene OO ZSMS so potrdili predloge novega vodstva osnovne organizacije. Ker je staremu predsedstvu potekel mandat in nenazadnje tudi, da bi delo še bolj zaživelo, je bilo izvoljeno naslednje oziroma za naslednji mandat sledeče vodstvo:

predsednik: Nevenka MULEJ, sekretar: Marijeta POŽIN, člani: Lada CMOK, Nevenka KLENOVŠEK, Rozika ŽOLGER, Brigita SROVIN, Ivanka POŠ.

V program dela za naslednji mandat, ki je – moram reči – zelo pester, so si dali precej nalog. Vendar kljub vsemu ne preveč, saj so mnenja, da je mnogo več uspeha, če si zastavijo manj nalog in te dosledno realizirajo, kot pa, da je program zapolnjen s celo vrsto aktivnosti, pa potem tega ostane doberšen del nerealiziranega.

Torej, program je pester, saj vključuje vrsto aktivnosti, katerih se lahko udeležujejo tudi ostali zaposleni v Delovni skupnosti za finančne in računovodske posle, ki nimajo več uradnega statusa mladincev. V ta namen so se

(Nadaljevanje na 6. strani)

DIT v Šibeniku

Po daljšem času smo v Društvu inženirjev in tehnikov, skupaj z društvom DIATI, kar je praksa zadnjih let, organizirali uspešno strokovno ekskurzijo v Tvornico lakih metala, Šibenik ter Tvornico elektroda i ferolegura, Šibenik. Ekskurzije, ki je trajala polne tri dni, od četrta, 26. maja, do nedelje, 29. maja, se je udeležilo 45 članov, ki so bili po zaključku videti vsi zadovoljni s celotnim programom in seveda tudi s tem, kako smo ga uresničili.

Odpotovali smo v četrtek zvečer, preko Zagreba, Karlovca, Obrovca in z Izletnikovim, ne najnovejšim avtobusom, s prijaznim šoferjem in vodičkom, ob 6. uri prispeli v hotel Imperial v Vodica. Sobe so nas že čakale in tako smo se pred zajtrkom lahko osvežili, preoblekli in se pripravili na prihodnje napore.

V obeh delovnih organizacijah, ki smo si ju ogledali, so nas vodili diplomirani metalurgi, ljubljanski kolegi naših metalurgov. Oba ogleda sta bila zelo izčrpna in izčrpujoča, tako da so nekateri komaj pričakali prosti del. Lahko bi rekli, da smo tako iz pozitivnih kot tudi iz negativnih strani, ki smo jih videli in slišali, pridobili veliko poučnega.

Na Plitvicah

Po kosilu smo si ogledali še stari del mesta Šibenik in s tem se je praktično začel Izletnikov aranžman, ki ga je vodila naša vodička Alenka. Kot smo počasi ugotovili, nam je bila za vodiča direktorica Izletnikovega TOZD Izletniški turizem, ki je šla na Šibensko področje urejati Izletnikove poslovne aranžmaje.

(Nadaljevanje s 5. strani)

mladi odločili, da organizirajo redno vadbo aerobne telovadbe in ostalih rekreacijskih vaj. Omeniti pa moram, da imajo vaditelje za omenjene vaje iz svojih vrst.

Od ostalih bodočih aktivnosti, ki so bolj družbeno-političnega značaja, velja omeniti, da bodo v bližnji prihodnosti organizirali okroglo mizo na temo »Stanovanjska politika in politika kreditiranja«. Na razgovor bodo povabili ustrezne strokovne sodelavce in spregovorili o perečih problemih mladih, saj – kot vemo – je prav stanovanjska politika za mlade najtrši oreh.

Mladi v Delovni skupnosti za finančne in računovodske posle imajo torej bogat program dela za prihajajočo obdobje, katerega bodo, kot zagotavljajo, v največji možni meri realizirali.

Lada CMOK

Večer smo preživeli vsak po svoje, na najrazličnejše načine; vendar so tudi tisti, ki so malo spali, pravočasno prišli k odhodu ladje, s katero smo se peljali na Kornate na ribiški piknik. Tudi gunganje ladje, dež in dve uri hladnega vremena nas niso spravili v slabo voljo, ki se je po nekaj kozarcih vina, skušah in drugih industrijsko-turističnih dobrotah masovnega YU-turizma spremenila v še boljše.

Izlet je trajal ves dan, saj smo se samo z ladjo vozili kar pet ur. Tudi drugi večer smo preživljali na različne načine, večina pa se nas je udeležila tovariškega srečanja z drugo Izletnikovo skupino v bližnjem gostišču. Srečali smo se že na pikniku in se s predstavniki občinske nadgradnje iz Slovenskih Konjic takoj sporazumeli za nadaljnji potek. Večer je prijetno minil, lastnik gostišča pa je izjavil, da se mu ta dan začne sezona. Glede na število praznih steklenic po mizah smo mu to verjeli, posebno še, ker so pri eni mizi sedeli nemški turisti s kislavo vodo.

Nedelja je bila pravzaprav najbolj naporna. Ogledali smo si slapove Krke, hoteli iz Zrmanje in v Paklenico, kjer smo malo zašli. Zaradi napačnih kalku-

lacij časa smo zamudili še kosilo v Plitvicah in si po ameriško ogledali še Plitvička jezera – to je »trčim korakom«. Čeprav so bili nekateri na račun hitenja zelo zelo žejni in smo se zato vsi morali naučiti tisto pesmico: »Kdor pije ga rad, ni nikdar bogat, ni treba se ravbarjev bat!«.

se vseeno nihče ni jezil na vodičko, ki je pač hotela pokazati, da tudi direktorji niso nezmotljivi in nam je bila zato še bolj simpatična.

Vrnili smo se ob napovedani uri, tako da so vsi dobili zvezo za naprej. Žeja je bila res huda, saj se na poti nisimo več ustavljali. Upam pa, da je bilo zadovoljstvo nad uspešno ekskurzijo večje.

M. B.

Glavni štab NOV in PO Slovenije je 27. maja 1943 izdal ukaz vsem enotam, da začno ofenzivo proti okupatorju v Sloveniji. S tem naj bi slovenski partizani razbremenili glavno operativno skupino jugoslovanske partizanske vojske, ki se je takrat bojevala na Sutjeski.

Iz dela OO ZS

O dejavnosti neke osnovne organizacije zveze sindikatov lahko sodimo po številu sej, problematiki, ki so jo na sejah obravnavali, anketi med člani sindikata in drugem.

Osnovna organizacija v Livarni strojne litine je do sedaj imela 18 sej. Pregledali smo zapisnike in ugotovili, da je problematika, ki so jo obravnavali, zelo pestra in se razteza od analize izgube in poslovanja, do problematike invalidov, disciplinskih prekrškov in izletništva. Posebej bi poudarili, da je v tej temeljni organizaciji zelo zaživel tudi delo po komisijah.

Različna socialna struktura zaposlenih, težko delo, proizvodnja v treh izmenah, ekološki problemi, bolezni in poškodbe so konkretna vprašanja, s katerimi se med drugim ukvarja njihov izvršni odbor in pripadajoče komisije. V zadnjem in predzadnjem zapisniku so res malo več sklepov in razprave posvetili izletništvu, kar ni čudno, saj so zelo uspešno pripravili in izvedli poletni dvodnevni izlet na Krk, kamor so šli z dvema avtobusoma.

Ugotovimo lahko, da aktivnost OO ZS Livarne strojne litine poteka po zastavljenem programu.

Komisija za informiranje

Ob 20. juniju – dnevu civilne zaščite

POMEMBEN OBRAMBNI DEJAVNIK

Težišče aktivnosti CZ je vedno v družbeni bazi, v vseh okoljih, kjer delovni ljudje in občani živijo in delajo, usmerjena pa je v preverjanje pripravljenosti in v množično usposabljanje delovnih ljudi in občanov za samozaščito, samopomoč in vzajemno pomoč. V preteklem letu so se aktivnosti ob dnevu civilne zaščite odvijale v okviru množične družbene akcije »Nič nas ne sme presenetiti«, ki jo je vzpodbudila in vodila RK SZDL Slovenije. V skladu z dogovorom o razglasitvi dneva civilne zaščite na pobudo Sveta za CZ pri Zveznem sekretariatu za ljudsko obrambo je uveljavljena praksa, da se vsako leto ob dnevu CZ organizirajo in izvedejo tudi razne samozaščitno – obrambne aktivnosti zveznega pomena v eni izmed naših socialističnih republik in avtonomnih pokrajin.

Izhajajoč iz konceptskih in doktrinskih stališč o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti in potrebe po nenehnem poglobljanju procesov podružabljanja obrambnih in samozaščitnih funkcij se s temi aktivnostmi poudarja vloga in pomen civilne zaščite, kot strateške komponente splošne ljudske obrambe in pomembne organizirane sile družbene samozaščite v miru.

Iz navedenega izhajajo naslednje aktivnosti:

- intenziviranje organizacijsko-kadrovskih priprav CZ s ciljem, da se izpolni organiziranost CZ v vsaki samoupravni organizaciji in skupnosti, soseski, ulici, zaselku, vasi, stanovanjski zgradbi in v drugih življenjskih in delovnih okoljih;

- pospešeno izvajanje programov usposabljanja in opremljanja vseh struktur CZ;

- preverjanje in izpopolnjevanje novih načrtov CZ ter dograjevanje planskih dokumentov, s katerimi se načrtuje nadaljnji razvoj civilne zaščite;

- krepitev mobilizacijske pripravljenosti in sposobnosti štabov in enot ter drugih dejavnikov civilne zaščite;

- izpopolnjevanje organizacijskih in materialnih priprav po posameznih ukrepih CZ in izvajanje drugih priprav CZ.

Osnovni namen množičnih praktičnih aktivnosti, katerih težišče je usmerjeno predvsem v temeljne samoupravne organizacije in skupnosti, je zlasti preverjanje realnosti ocen ogroženosti in operativnih načrtov CZ in stanja organiziranosti in temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih in družbenopolitičnih skupnostih, preverjanje mobilizacijske pripravljenosti in sposobnosti v vseh strukturah CZ;

- preverjanje organiziranosti, usposobljenosti in opremljenosti delovnih ljudi in občanov za samopomoč, samozaščito in vzajemno pomoč ter štabov, enot in drugih subjektov CZ za izvajanje ukrepov CZ, s posebnim poudarkom na ukrepih, ki so posebnega pomena za zaščito in reševanje v pogojih uporabe sodobnih RBK borbenih sredstev v vojni;

- preverjanje funkcionalne povezanosti in usklajenosti delovanja različnih struktur CZ (samopomoč, enote CZ, OZD, družbene organizacije, ki se glede na svojo redno dejavnost vključujejo v CZ, centri OA itd.) ter usklajenosti delovanja CZ z drugimi sestavinami SLO in DS;

Z vaje Celje NNNP '81 (foto Nikolić)

Vse obsežnejše vaje so zasnovane kot združene vaje sestavin SLO in DSZ. V vaje v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih pa tudi v širše vaje in druge oblike praktičnega preverjanja usposobljenosti in pripravljenosti za obrambo in zaščito je ustrezno vključeno vse prebivalstvo, ne glede na spol in starost. Akcije oziroma izvajanje nalog za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin na vajah in pri drugih oblikah praktičnih aktivnosti v skladu s svojo vlogo in nalogami vodijo štabi za CZ in poveljniški kader v sestavi, kot jo predvidevajo načrti CZ.

V mesecu juniju so v skladu z možnostmi organizirane naslednje aktivnosti: sejem opreme in sredstev CZ v Kranju, svečane seje štabov za CZ, na katerih so obravnavani dosežki, problematika dosedanjega in aktualne na-

(Nadaljevanje na 7. strani)

Žive vezi, stkane v najtežjih časih

Sprejem v Krškem. Pozdrav tov. Šetince, predsednika RK SZDL SR Slovenije

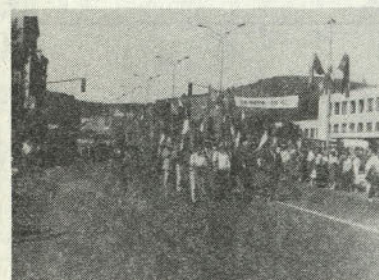
Zahvala tov. Radojloviča, predsednika RK SZDL Srbije

S sprejema v Celju

S sprejema, delegacije posameznih občin v Celju

Sprejem v Mariboru (foto Nikolič)

Tretjega junija smo že osmič sprejeli drage goste iz SR Srbije. K nam so prišli z vlakom bratstva in enotnosti v okviru manifestacije, ki se je pričela v letu 1961, ko je vlak odpeljal bivše pregnančice k njihovim medvojnimi gostitelji v SR Srbijo. Vlak, ki je v preteklih letih že petnajstkrat vozil med SR Slovenijo in SR Srbijo, je venomer potrjeval vračeno ideje o bratstvu in enotnosti naših narodov v naše delo, v naša srca. Vezi, stkane v najtežjih časih, je nemogoče pretrgati. Na velikem narodnem zboru v Krškem je ob prihodu prijateljev iz bratske Srbije Franc Šetinc med rugim dejal:

»Prisrčno pozdravljeni, povsod dobrodošli, dragi prijatelji iz bratske Srbije! Sprejemamo vas z dobro mislijo in odprtih src, z željo, da bi se počutili med nami kot doma. V katerokoli smer pelje vlak bratstva in enotnosti, vselej je na poti prijateljstva. Z njim prihajajo vedno nove brigade pobratenih ljudi, ki krčijo pota pestrih oblik sodelovanja. Tito je nekoč dejal, da je bratstvo in enotnost najmočnejši vzvod našega nadaljnega razvoja, ki ga moramo varovati kot punčico očesa. Čeprav smo povedali to resnico že tisočkrat, jo moramo še in še ponavljati, da bi prodrla v jedro naše biti. Tako je tudi s poslanstvom tega tradicionalnega vlaka, katerega pot se ne sme končati. Več je kot samo pot spominov; je namreč tudi pot utrjevanja živih vezi, stkanih v letih strašne vojne.

Kakor jih v času okupacije ni moglo pretrgati niti najhujše nasilje, tako jih tudi zdaj ne bo raztrgal noben nacionalistični poskus razdvajanja naših narodov in narodnosti, noben napad na odporno moč naših ljudi. Kajti preveč hudega smo skusili v zadnji vojni, da bi komurkoli smeli dovoliti, da se igra z najdragocenejšo dediščino, ki smo jo prevzeli in ki jo moramo skrbno varovati: z bratstvom in enotnostjo. ...»

Kot je znano, se je 1961. leta rodila ideja: zakaj ne bi nekdanji slovenski izgnanci znova obiskali tiste, ki so jim bili prijatelji v nesreči? Ideja je padla na plodna tla na pobudo mariborskega Večera in prvi vlak po osvoboditvi je odpeljal iz Slovenije v Srbijo septembra 1961. To je bilo slavje, to je bilo nepozabno! Prvi vlak bratstva in enotnosti. Maja 1962 je pripeljal »povratni« vlak v Slovenijo, in to večino tistih, ki so med vojno gostili slovenske izgnance. Isto leto je pripeljal v Slovenijo še en vlak, vendar samo do Celja. Potem so sledili: 1963. – decembra – je en vagon odpeljal do Čačka, 1965. – oktobra – je odpeljal vlak ponovno do Čačka, 1966. – se je pripeljala karavana avtobusov v Slovenijo itd. ... 1981. – jubilejni vlak ob 20-letnici vožnje v osvoboditvi. V tem vlaku, ki je peljal v Srbijo, je bilo skupno 1367 potnikov, ki so bili v Srbiji med vojno, tistih, ki so bili tam rojeni in tistih, ki so se po različnih poteh s srbskimi prijatelji spoznali kasneje.

Skupaj je bilo torej 14 vlakov, letos pa je pripeljal petnajsti. Z letošnjim vlakom bratstva in enotnosti, katerega pokrovitelj je bil RK SZDL Slovenije, so pokrovitelja pa Mladost iz Čuprije in Aero Celje, je pripotovalo več kot 1400 nekdanjih gostiteljev slovenskih izgnancev in tistih, ki so prijateljske odnose navezali v povojnih letih, oziroma članov občinskih delegacij in republiške delegacije. Domačini v naši republiki so gostom iz Srbije priredili prisrčen

sprejem v Krškem, Zidanem Mostu, Laškem, Celju, Mariboru, Dravogradu, Slovenskih Konjicah, Ptuj, Ljubljani, Radovljici, Škofji Loki, Kranju, na Jesenicah, torej povsod, kamor so prihajali.

Kot je znano, sodeluje danes 36 slovenskih in 34 srbskih občin. Sodelovanje je seveda daleč prerastlo osebna srečanja, saj so se pobratile skoraj vse občine, številne organizacije združene dela, krajevne skupnosti, šolske in druge ustanove. Na teh temeljih je zrastle tudi gospodarsko sodelovanje. Mnogo je organizacij, ki so gradile in še gradijo tovarne, gostinske in druge objekte s skupnim denarjem ali vlagajo v razširitev proizvodnje. V času bivanja

naših dragih gostov iz Srbije so vzklila nova poznanstva, bratske vezi so se še razširile in tradicija, ki je nastala v usodnih letih naših narodov, se bo nadaljevala med mladimi. In kot je nekoč rekla pisateljica – izgnanka, Pavla Rovanova: »... Spet sva krepko segla v roke našim srbskim prijateljem, objela se je tudi mlada generacija, da nadaljuje to veliko misel kot neusahljiv vir vsega dobrega in lepega, danega človeku v svobodi in miru. Moje misli se danes povezujejo s tistimi, ki jih ni več med nami. ...»

Nasvidenje čez dve leti v bratski republiki Srbiji!

S. Nikolič

20. julij – praznik občine Celje

Zadnja številka INDOK je objavila krajši sestavek – informacijo o letošnjem praznovanju občinskega praznika, ki bo v Štorah, 20. julija. Krajevne štorske KS so preko internih glasil (Informator, Železar itd.) o tem že nekajkrat obvestili. V sredstvih obveščanja, ki so nam na voljo, smo se sedaj, ko vemo vse o poteku prazničnega programa, namenili o tem seznaniti širšo javnost. Omenimo naj, da sta program sestavljala občinski in krajevni odbor za pripravo praznovanja in ga na skupni seji 21. 6. v Štorah tudi potrdila.

PROGRAM PRAZNOVANJA:

Praznični dan – 20. julij

14.00 – zasedanje zborov občinske skupščine v štorskem Kulturnem domu;

15.30 – otvoritev novega dela Jeklo-veleka;

16.40 – otvoritev razširjene lokalne ceste na Lipo;

17.30 – osrednja proslava na štadionu (v primeru dežja bo prireditev v prostori osnovne šole).

»ŠTAJERSKI FANTJE« bodo po proslavi poskrbeli za zabavo (do 24. ure). V kulturnem delu programa bodo sodelovali:

- komorni moški zbor iz Celja,
- mešani pevski zbor Železarne Štore,
- mladinski pevski zbor osnovne šole Štore z recitatorji,
- pihalni orkester ŠTORSKI ŽELEZARJI,
- amatersko gledališče ŽELEZAR,
- folklorna skupina Kompole,
- govorniki.

V počastitev občinskega praznika bo v mesecu juliju v štorski KS še več prireditev in srečanj, kar se prične s tradicionalno proslavo Dneva borca na Svetini (organizacija ZB Štore, LD Bojansko-Štore).

16. julija ob 20. uri – slavnostna otvoritev slikarske razstave v avli Kulturnega doma.

23. julija – srečanje borcev SOZD Slovenskih železar v Domu železarjev na Teharjah.

30. julij – srečanje upokojencev Železarne Štore (na istem prostoru).

Krajevne organizacije in društva prav tako pripravljajo srečanja. Ribiči bodo organizirali tekmovanje v ribolovu ob Voglajni, strelci v tekmovanju za najboljšega strelca v Štorah, gasilsko društvo Železarne načrtuje srečanje v Laški vasi, itd.

Vsa komunalna dela, ki jih štorska krajevna skupnost trenutno izvaja in denar zanje črpa iz fonda za proslavitev občinskega praznika (cesta na Lipi, cesta v Ogorevcu, škarpa ob cesti na Pečovje in drugo), bodo končana do 20. julija.

Krajevne DPO in samouprava naprošajo krajevne Štore in okolice, da na predvečer občinskega praznika izvajajo in denar zanje črpa iz fonda za proslavitev občinskega praznika (cesta na Lipi, cesta v Ogorevcu, škarpa ob cesti na Pečovje in drugo), bodo končana do 20. julija.

Delovne ljudi in občane vabimo, da se množično udeležijo proslave občinskega praznika – tokrat v železarskih Štorah!

JOK

(Nadaljevanje s 6. strani)

loge nadaljnega razvoja CZ ter podelje na priznanja in značke najzaslužnejšim posameznikom, štabom in enotam CZ, organom, organizacijam in skupnostim.

Vse množične aktivnosti imajo delovni značaj in so usmerjene v usposabljanje ter krepitev organizacijsko-kadrovske in strokovno-operative pripravljenosti in sposobnosti vseh delov sistema CZ, s posebnim poudarkom na izpopolnjevanje priprav CZ v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih. Vse aktivnosti so usklajene s programsko aktivnostjo skupne družbene akcije NNMP-83. Pri načrtovanju zaključnih aktivnosti je osrednja pozornost posvečena tistim ukrepom in nalogam, ki so specifični tako za delovanja v vojnih razmerah kakor tudi v primeru naravnih nesreč. V vseh aktivnostih so posebej do izraza prišle vloge in naloge vseh družbenih dejavnikov, ki se vključujejo v dejavnost CZ, zlasti OZD in druge organizacije, razna društva, ki se v svoji redni dejavnosti ukvarjajo z zaščito in reševanjem človeških življenj ter materialnih in drugih dobrin.

Pri uresničevanju zasnove SLO in DSZ smo dosegli stopnjo, ko ob intenzivni mobilizacijski vlogi in pobudi vseh organiziranih socialističnih sil, z ZK na čelu, obramba in zaščita že preraščata v množično družbeno samozaščitno in obrambno gibanje delovnih ljudi in občanov.

Svetislav Nikolič

Dopisujte v

Štorski
ŽELEZAR

Gobarjenje se je pričelo

Vsem, ki se bodo odpravili v gozd nabirati gobe, svetujem, naj se drže naslednjih GOBARIŠKIH PRAVIL:

1. Preden se odpravite v gozd, se oskrbite s potrebnimi pripomočki: košarami ali kartonskimi škatlami, v katere boste spravljali gobe, ter s primernim nožem.

2. Ko nabirate po gozdu, ne lomite mladega drevja in gozdnih rastlin in ne motite gozdne tišine s kričanjem in hrupom. Če vas je več, se oglašajte s piščalko. Obenem ne onesnažujte gozda s pločevinkami, polivinilnimi vrečkami, papirji in podobnimi odpadki.

3. Vsako vrsto gobe, ki vzbudi vašo pozornost, si najprej podrobno ogledajte, proučite okolje in zemljišče, na katerem je zrasla; šele takrat se odločite, ali jo boste utrgali.

4. Nabirajte le mlade gobe, dokler so še čvrste in ne objedene od črvov, polžev, ali drugih gozdnih živali.

5. Ne nabirajte gob prepojenih z dežjem.

6. Gobe nabirate tako, da jih primete za kocen in zavrtite levo – desno, nato pa rahlo potegnite iz zemlje, odstranite umazanijo in položite v košaro (nikakor pa ne v vrečko, mrežo, nahrbtnik in podobno).

7. Mehkejšje vrste gob odrežite z nožem pri tleh.

8. Če imate večje količine gob, dajte med vsako plast nekaj praproti ali vejic. Gobe čim manj obrezujte.

9. Ko pridete domov, gobe še enkrat prekontrolirajte (preberite in preučite); če jih ne morete takoj konzervirati, jih začasno shranite na zračnem prostoru, senčnatem balkonu, pri odprtem oknu in podobno, ne pa v hladilnik!

10. Če pride do zastrupitve z gobami, je potrebno zastrupljenemu čimprej izprati želodec in črevesje, bodisi z odvajalnimi sredstvi, ali pa s kakšnimi bljuvali (s korenino dišeče vijolice, divjo mačeho...). Bolnik naj zaužije veliko količino vode, čaja, mleka (ne pa alkohola) in takoj poihiti k zdravniku. Pomembno je, da vemo, kakšne gobe je zastrupljenec zaužil.

F. Barič

Šopek lisičk (foto Barič)

Gobani v košari (foto Barič)

Konec šolskega leta

S pesmijo v vesele počitnice (foto Simovič)

Se eno šolsko leto je za nami. Dolgo pričakovane počitnice so se pričele. Večina učenek in učencev bo za dva meseca pozabila na knjige in zvezke, nekateri se bodo morali tudi med počitnicami malce učiti. Ne glede na to so kar vsi nasmejani in veseli. V naši osnovni šoli so za starše in sodelavce pripravili zelo uspešen program s simboličnim nazivom »Naša pesem ni le naša«, v katerem so nam prikazali svoja dela in uspehe. Resnično so se imeli s čim pohvaliti. Že pred vhomom v telovadnico, v kateri je potekal program, so nas dočakale risbe in slike osnovnošolcev ter zelo impresivni prikazi spoznanj in ugotovitev mladih raziskovalcev.

Letos so se poslovili od izjemno uspešnega osmega razreda. Izdelali so sto odstotno. Namesto običajnega enega športnika leta so jih imeli kar tri. Mladi godbeniki so nam pod dirigentsko palico tov. Zupana odigrali »Račke«.

V svojih poročilih so nas učenci seznanili z uspehi na področju samoupravljanja, družbeno-političnega dela, dela v društvih in družbenih organizacijah, športu ter solidarnostnih akcijah.

Lahko smo veseli, da imamo tako zavedne in pridne pionirje ter mladince, ki so ponos našega kraja in cele občine. Na koncu se moramo zahvaliti celotnemu učiteljskemu zboru in vsem učencem za uspehe, ki so jih to leto dosegli.

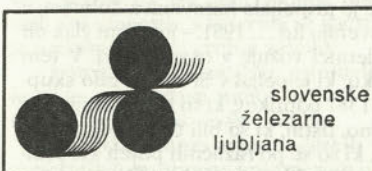
Zaželimo jim vesele počitnice!

Simovič Dragan

Nove knjige v strokovni knjižnici

- 02019/1 Moffatt W. G. idr.: Strukture. I. 1976
 02019/2 Brophy H. J. idr.: Termodinamika strukture. II. 1976.
 02019/3 Hayden W. W. idr.: Mehaničke osobine. III.
 2525/81 Schumann H.: Metalografija. (prevod). 1981
 02020 Tomović M. N.: Livenje obojenih i lakih metala. 1976
 02021 Branković M.: Livenje legure. 1980
 02022 Matijašević S.: Uputstvo za rad pri ispitivanju livničkog peska, vezivnih sredstava ... 1975
 02023 Mladenović S.: Korozijska materijala. 1978
 02024 Mitrović M.: Merni instrumenti i elementi regulacije 1978
 02025 Praktikum za tehnološke operacije. 1980
 02026 Dimić G.: Medjunarodni sistem jedinica SI ... 1978
 02027 Zbornik VŠOD Kranj. 1979
 0478/1982-a-d Zbirka predpisov o graditvi objektov. Dopolnjena izdaja. 1982
 0717 Turk I.: Poslovne informacije za poslovodni organ, 1981
 0718 Neprerivnoe litje stali. 1982
 In. š. 6015 Priručni rečnik udruženog rada. 1982
 02028 Zarić S.: Automatizacija proizvodnje. 1981
 02029 Milojković B. R.: Automatsko upravljanje. 1981
 02030/1 Milačić V. R.: Mašine alatke. I. Sistem analiza. 1980
 02030/2 Milačić V. R.: Mašine alatke. II. Statistička krutost. 1981
 02031 Bašta T. M.: Mašinska hidraulika. 1980
 02032 Stanić J.: Mašinska obrada. Priručnik ... 1975
 02033/3 Nikolić D.: Mašinska obrada. III. 1978
 02034 Milanić V. R.: Proizvodni sistemi i tehnologija inovacija. 1976
 02035 Jovanović D. M.: Praktikum za reševanje zadataka iz organizacije i ekonomike proizvodnje. 1975
 02036 Solaja V.: Pomoćni pribori. 1980
 02037 Stanić J.: Osnove teorije mernih lanaca. 1981
 02038 Stanić J.: Merjenje i kvalitet obrade. 2. izd. 1977
 02039 Veriga S.: Medjunarodni sistem jedinica fizičkih veličina SI. 2. izm. i dop. izd. 1979
 02040/a,b Ribarić S.: Arhitektura mikroprocesora. 1982
 02041 Reljić Z.: Basic kompjuterski jezik. 1979.
 02042 Jelačić C.: Hemijska veza i struktura molekula, 1982
 02043/a,b Šalić Z.: Mikroracunarski sistemi. 1. izd. 1982
 0719 Pantić D.: Primena digitalnih integriranih kola. 1982
 0720 Pentić D.: Primena linearnih integriranih kola. 1981
 3847 Znanstveno-tehnološki posvet metalurgija. 1982
 3848 Herrmann, E.: Handbook on Continous Casting. 1980
 3701/102-a-b Raziskava obdelovalnosti litine. 1982
 02044 Popović G.: Sistemi za obradu podataka. 1980
 02045 Grundler D.: Uvod u mikroprocesore. 1982
 02046 Trumpold, H.: Längenprüftechnik – Eine Einführung. 1980
 02047 Dolinar F.: Samoupravno urejanje delovnih razmerij. 1982
 In. š. 6045 Tehnička enciklopedija. 8. Meh-Mos. 1982.
 02048 Radni sistem za pripremu i donošenje odluka. 1978
 02049 Upravljanje promenama u složenom sistemu. 1980
 0250/1,2 Razvoj tehnologije upravljanja u složenim sistemima. I, II. 1981
 3761/1b Podlesnik M.: Gonila z valjastimi zobniki. I. 1981
 02051 Nadj M.: Polimerni materijali. 1978
 3849/a,b Raziskava integrirane površin jekla za vzmeti Č. 4830. Poročilo MI-Lj.-1982
 02052 Stähle und ihre Wärmebehandlung, Werkstoffprüfung. 1978
 02053 Munser H.: Fernwärmerversorgung. Wärmelehre und Wärmewirtschaft. 1980
 02054 Grundlagen der Gasanwendung. 1980
 02055 Leistung/Kosten/Ergebnis. 1978
 0541/82-a,b Zakon o delovnih razmerijih s komentarjem in sodno prakso. 1982
 In. š. 6059 Taschenbuch der Giesserei-Praxis 1983.
 3850/a,b Raziskava obdelovalnosti litine 82. 1982
 3851/a,b,c Wohinz J. idr.: Polindustrijski in industrijski poskusi izdelave sintetičnih peletov T-13. 1982.

Logar Elizabeta

Dopisujte
v Štorski železar

STORSKI ŽELEZAR – Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE – Izhaja dvakrat mesečno – Uredniški odbor: Gradišnik Frido, Tomažin Anica, Knez Peter, dipl. ing. Kavka Franc, Renčelj Vlado, Kocman Vojko, Zelič Franc, ing. Verbič Stane – odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) – Tisk: AERO Celje – TOZD grafika – Rokopisov ne vračamo.